

ne, og ved en offentliggørelse kan man jo let blive offer for en pressionsgruppe – vi ved jo godt, hvorledes debatten med hensyn til udlændinge er i Danmark – således at de kommunale politikere på en eller anden måde kommer til at være bange for, at der ikke er gjort nok.

Som jeg har læst forslaget, synes jeg, at det fremgår, at indvandrergrupperne, organisationerne, der står bag de etniske grupper, skal have et flertal i disse råd. Er det mon korrekt?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

For at starte med det sidste så betragter jeg mere fru Aase Madsens spørgsmål som et spørgsmål til ministeren.

Til fru Pernille Frahm vil jeg sige, at vi nok ikke bliver enige om ydelserne. Med hensyn til kissejævnet og hvornår lovforslagene skal igennem har vi jo helt principielt hele tiden sagt i Venstre, at vi er imod enhver form for lovsjusk. Det er Folketinget, der bestemmer. Tingene må tage den tid, de skal.

På den anden side er der også temmelig mange ting, der blev afklaret i forrige samling, og jeg har personligt for ikke at blive beskyldt for at træne sagen bedt om, at de bilag blev omdelt igen, inden vi havde første behandling. Vi har nu lagt en arbejdsplan, og så må vi se. Vi er ikke indstillet på bare at trække sagen i langdrag for at genere regeringen, og vi er meget opmærksomme på, at Flygtningehjælpen er i færd med at nedvikle og kommunerne måske tilsvarende i færd med at opvikle. Det vil selvfølgelig indgå i vores overvejelser.

Jeg er enig med hr. Jann Sjursen i, at det gælder om at aktivere udlændinge. Det, jeg bare ikke kan lide, hvor jeg ikke tror, at vi står så langt fra hinanden, er det her med, at det altid er det offentlige, der skal tage initiativet.

Jeg vil jo meget hellere have, at vi frem for at separere udlændinge i alle mulige indvandrer- og integrationsråd i langt højere grad sørger for at få dem med i de politiske partier, i idrætsforeninger og andre steder, hvor de møder danskere. Jeg frygter en separation, men det er jo noget, som vi naturligvis kan diskutere, og hvis hr. Jann Sjursen har gode argumenter, er jeg selvfølgelig lydhør over for dem.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne starte med at beklage over for formanden, at jeg ikke var til stede i salen ved denne debats start. Jeg havde ikke fantasi til at

forestille mig, at en forespørgsel kunne afgøres på en time. Undskyld.

Anden næstformand (Henning Grove):

Vi er effektive.

Dorte Bennedsen (S):

De to forslag, som vi har til behandlinger her i dag, er stort set uændrede genfremsættelser fra sidste samling. Udskrivelsen af valget betød, at der blev bedre mulighed for en offentlig debat af forslagene, og det er der jo faktisk kun god grund til at glædes over.

I den debat, der så har været, har der været peget på en række problemer, som herboende flygtninge og indvandrere møder. Det kan være unges problemer med at få job efter endt uddannelse. Manglende ligebehandling på arbejdsmarkedet og problemer med navnelovgivning er nogle af de temaer, der er blevet nævnt.

Jeg tror, de fleste af os er meget klar over, at der eksisterer en række problemer for denne gruppe af medborgere. De kan desværre ikke alle løses ved lovgivning, men kræver en mere generel holdningsændring, og det ved vi jo godt er en ret tidkrævende proces. Derfor er det også godt, at problemerne endnu engang er kommet frem i forbindelse med debatten om forslagene, for derved kommer der på ny fokus på dem.

Det giver mig alligevel anledning til at understrege, at selv om denne art af problemer er alvorlige, er de ikke direkte relaterede til de foreliggende forslag. Ved en høring forleden dag i Rådet for Etnisk Ligestilling pegede en af indlejerne på disse mere generelle problemer, som herboende udlændinge har, og kritiserede, at integrationsloven ikke tog højde for dem. Der blev her sagt, at det virker, som om det kun er en lov for modtagelse af flygtninge.

Det er faktisk en meget præcis beskrivelse af forslaget. Ingen – ingen – har på noget tidspunkt foregøglet, at integrationsloven kan løse alle de eksisterende problemer. Det skal der faktisk en hel lang række andre instrumenter til.

Hensigten med forslaget er netop, at vi for første gang nogen sinde i lovform får udformet en samlet politik for, hvorledes vi skal modtage flygtninge og familiesammenførte udlændinge. Det vil sige, hvad det er for en indsats, der skal gøres både fra samfundets og den enkeltes side, således at vi kan imødekomme deres behov, og således at de hurtigst muligt kan blive selvhjulpne i vores samfund.